2026D51257

INBRENG VERSLAG VAN EEN SCHRIFTELIJK OVERLEG

In de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport bestond bij enkele fracties behoefte een aantal vragen en opmerkingen voor te leggen aan de Minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport over de brief d.d. 3 juli 2026 inzake Voortgang van de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling (Kamerstuk 34 843, nr. 133)

De voorzitter van de commissie,
Mohandis

Adjunct-griffier van de commissie,
Bakker

Inhoudsopgave

I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties
Vragen en opmerkingen van de leden van de D66-fractie
Vragen en opmerkingen van de leden van de VVD-fractie
Vragen en opmerkingen van de leden van de PRO-fractie
Vragen en opmerkingen van de leden van de PVV-fractie
Vragen en opmerkingen van de leden van de BBB-fractie
Vragen en opmerkingen van de leden van de SP-fractie
II. Reactie van de Minister

I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties

Vragen en opmerkingen van de leden van de D66-fractie

De leden van de D66-fractie hebben kennisgenomen van de brief over de voortgang van de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling. Veiligheid is een voorwaarde voor vrijheid. Niemand zou thuis bang moeten zijn voor een partner of ouder, of moeten vrezen voor geweld omdat zij vrouw zijn. Deze leden vinden het daarom belangrijk dat geweld eerder wordt herkend, slachtoffers op tijd hulp krijgen en daders worden gestopt. De aanpak moet niet alleen gericht zijn op ingrijpen wanneer het geweld al heeft plaatsgevonden, maar juist ook op het voorkomen van verdere escalatie.

De leden van de D66-fractie achten preventie van groot belang. Geweld tegen vrouwen begint niet altijd met fysiek geweld. Ook stalking, bedreiging, online intimidatie en dwingende controle kunnen wijzen op een onveilige situatie. Het aangekondigde Nationaal Actieplan moet bijdragen aan het eerder herkennen en aanpakken van deze signalen. Wanneer wordt dit plan verwacht en hoe worden de voortgang en resultaten gemeten? Hoe zorgt de Minister ervoor dat de betrokken ministeries en uitvoeringsorganisaties hun verantwoordelijkheid nemen en dat duidelijk is wie ingrijpt wanneer de aanpak tekortschiet? Deze leden vinden daarnaast dat de aanpak van geweld tegen vrouwen niet alleen een zaak van vrouwen mag zijn. Op welke wijze worden mannen en jongens betrokken bij preventie en het tegengaan van schadelijke opvattingen en gedrag?

De leden van de D66-fractie maken zich zorgen over de wachtlijsten bij Veilig Thuis. In 2025 steeg het aantal adviesvragen met 16 procent en het aantal meldingen met 5 procent ten opzichte van 2024. Dat meer mensen advies vragen, kan betekenen dat zij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling eerder herkennen. Het is belangrijk dat Veilig Thuis deze signalen vervolgens op tijd kan beoordelen en opvolgen. De hiervoor gestelde termijnen worden niet altijd gehaald. Welke maatregelen neemt de Minister om de wachtlijsten terug te dringen?

Ook bij de kind- en gezinsbescherming vinden de leden van de D66-fractie het belangrijk dat organisaties goed samenwerken. Kinderen moeten niet uit beeld raken doordat verschillende organisaties langs elkaar heen werken. In tien regio's wordt uitgeprobeerd hoe kinderen en gezinnen beter kunnen worden geholpen, onder meer met één vast aanspreekpunt en betere samenwerking tussen hulpverleners. Welke resultaten zijn hiermee tot nu toe bereikt en welke verbeteringen kunnen op korte termijn ook in andere regio's worden ingevoerd?

De leden van de D66-fractie vinden het belangrijk dat slachtoffers van ernstig partnergeweld tijdig worden beschermd. De landelijke invoering van het Slachtofferdevice is voorzien voor halverwege 2027. Welke bescherming is er tot die tijd voor slachtoffers die ernstig gevaar lopen? Welke mogelijkheden zijn er voor slachtoffers voor wie het Slachtofferdevice niet wordt ingezet? Hoe zorgt de Minister ervoor dat politie, hulpverlening en andere betrokken organisaties signalen van stalking, bedreiging en dwingende controle met elkaar delen en hier op tijd naar handelen?

De leden van de D66-fractie zijn een groot voorstander van een Nederlandse variant van Clare's Law. Hoe staat het met de uitwerking van dit voorstel? Hoe wordt ervoor gezorgd dat deze regeling onderdeel is van een samenhangende aanpak, waarin niet alleen informatie wordt gedeeld, maar ook tijdig hulp en bescherming beschikbaar zijn voor mensen die risico lopen op partnergeweld?

De leden van de D66-fractie vinden het belangrijk dat psychisch geweld, waaronder dwingende controle, eerder wordt herkend en aangepakt. Deze leden steunen daarom de voorgenomen strafbaarstelling van psychisch geweld. Wanneer verwacht de Minister het wetsvoorstel bij de Kamer in te dienen? Bij dwingende controle kan het doen van een melding of aangifte juist leiden tot escalatie. Hoe wordt ervoor gezorgd dat politie, Veilig Thuis en andere betrokken organisaties op zulke momenten samenwerken en afspraken maken om het slachtoffer veiligheid te bieden?

De leden van de D66-fractie vinden het belangrijk dat slachtoffers van huiselijk geweld veilig toegang hebben tot medische zorg. De Minister beschrijft verschillende maatregelen waarmee zorgverzekeraars de gegevens van kwetsbare verzekerden kunnen beschermen (UM05). Op welke wijze bent u voornemens, zodra de volgende revisie ronde van de UM05 geweest is, te controleren of deze maatregelen in de praktijk voldoende bescherming bieden? En hoe bent u voornemens ervoor te zorgen dat slachtoffers weten welke mogelijkheden zij hebben om hun gegevens af te schermen?

Tot slot vragen deze leden aandacht voor de aanpak van niet-fatale verwurging. Dit kan een ernstig signaal van partnergeweld zijn, terwijl letsel niet altijd zichtbaar is. De Minister geeft aan dat de financiering van forensisch-medisch onderzoek na 2026 en uitbreiding naar andere regio's nog worden onderzocht. Wanneer neemt zij hierover een besluit en hoe wordt voorkomen dat slachtoffers afhankelijk zijn van de regio waarin zij wonen? Deze leden vragen daarnaast hoe wordt geborgd dat kinderen die huiselijk geweld meemaken tijdig passende hulp krijgen.

De leden van de D66-fractie vinden dat de voortgang van deze aanpak moet blijken uit concrete verbeteringen voor slachtoffers. Deze leden vragen de Minister daarom bij de beantwoording duidelijk te maken welke resultaten op korte termijn worden verwacht, wie daarvoor verantwoordelijk is en hoe de Kamer de voortgang kan volgen.

Vragen en opmerkingen van de leden van de VVD-fractie

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de brief «Voortgang van de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling» (hierna: de brief). Zij onderschrijven de noodzaak dat iedereen veilig moet kunnen leven in de eigen woning, binnen een relatie en op straat. Geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling zijn onacceptabel. Zij waarderen een stevige inzet van het kabinet en stellen nog enkele vragen.

De leden van de VVD-fractie lezen in de brief dat de Minister samen met gemeenten werkt aan een beter toegankelijk, meer uniforme en toekomstbestendige aanpak van huiselijk geweld. Met meer duidelijkheid in de verantwoordelijkheidsverdeling en dat in dit traject specifiek de oproep uit de Kamer wordt meegenomen om te zorgen dat de werkzame elementen van de werkwijze van Filomena landelijk worden toegepast. Zij vragen de Minister hoe deze werkwijze zich verhoudt tot het Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming. In hoeverre maakt het Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming het mogelijk om de werkwijze van Filomena toe te passen? En welke wettelijke kaders zijn daarvoor nodig? De leden van de VVD-fractie waarderen voorts, dat het kabinet onlangs met ingang van 2027 tot en met 2029 jaarlijks 2 miljoen euro beschikbaar heeft gesteld voor het centrum seksueel geweld en 10 miljoen voor de Filomena-aanpak. Kan de Minister een meer concrete invulling door middel van een planning en onderverdeling geven van hoe deze middelen zullen worden besteed?

De leden van de VVD-fractie lezen in de brief dat vanuit het houdbaarheidsonderzoek Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) op dit moment met het Landelijk Netwerk Veilig Thuis, de VNG en de IGJ wordt gekeken hoe er wettelijk meer waarborgen in kunnen worden gebouwd ten aanzien van de kwaliteit en eenduidigheid van de Veilig Thuis organisaties en welke aanpassingen aan de Wmo 2015 hiervoor nodig zijn. Kan de Minister aangeven in hoeverre de motie Becker c.s. over een herbezinning op de rol, positionering en capaciteit van Veilig Thuis bij femicide, huiselijk geweld en kindermishandeling (Kamerstuk 28 345, nr. 288) en de motie van de leden Becker en Coenradie over meer onaangekondigde bezoeken aan Veilig Thuis (Kamerstuk 28 345, nr. 305) hierbij zullen worden betrokken en op welke termijn de Minister verwacht met aanpassingen op de Wmo 2015 te komen? Kan de Minister bovendien aangeven wat de stand van zaken is voor wat betreft uitvoering van beide moties? De aan het woord zijnde leden hebben daarnaast kennisgenomen van de berichtgeving van 13 oktober 2026, waarin de Veilig Thuis organisaties gezamenlijk de noodklok luiden over de oplopende wachtlijsten, toenemende werkdruk en personeelstekorten. Veilig Thuis geeft aan, dat de grens van wat de organisaties kunnen opvangen is bereikt. Is de Minister het met de VVD-fractie eens dat deze signalen de urgentie onderstrepen van de eerder aangenomen motie Becker (Kamerstuk 28 345, nr. 288)?

De aan het woord zijnde leden onderschrijven de noodzaak dat bij het versterken van de gezamenlijke dossiervorming om de strafrechtelijke aanpak van psychisch geweld te versterken verder zal worden gewerkt aan de verbetering van de informatievoorziening tussen o.a. Veilig Thuis, politie en justitieorganisaties in het traject «samen onder handbereik». Zij vragen de Minister in hoeverre privacywetgeving in de weg staat aan gegevensuitwisseling. Welke knelpunten zijn reeds in kaart gebracht conform de motie Becker over een inventarisatie maken van privacywetgeving die gegevensuitwisseling over femicide bemoeilijkt (Kamerstuk 36 658, nr. 7)? En in hoeverre de uitvoering van deze motie en de reeds gevonden aanknopingspunten worden betrokken bij het versterken van de gezamenlijke dossiervorming? Hoe kan dit worden meegenomen bij de ontwikkeling van Clare's law? Deelt de Minister de mening dat de veiligheid van het slachtoffer voorrang zou moeten hebben op de privacy van de dader?

De leden van de VVD-fractie zijn verheugd dat het kabinet de Nationaal Coördinator geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld heeft aangesteld met als kerntaken het opstellen en aanjagen van een Nationaal Actieplan geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling, het

aanbrengen van samenhang in de aanpak en acties van verschillende departementen en het dienen als aanspreekpunt voor signalen van gemeenten en uitvoeringsorganisaties. Zij vragen de Minister of kan worden geschetst welk tijdpad de Nationaal Coördinator zal belopen en wanneer de eerste resultaten van de Nationaal Coördinator ten aanzien van het opstellen en aanjagen van een Nationaal Actieplan worden verwacht. De leden van de VVD-fractie lezen dat de Nationaal Coördinator wordt gevraagd hierbij ook aandacht te hebben voor geweld tegen mannen. De aan het woord zijnde leden vragen de Minister hoe deze aandacht zich verhoudt ten opzichte van de taak van de Nationaal Coördinator nu geweld tegen vrouwen zo'n specifieke vorm van geweld behelst. Deelt de Minister de mening dat huiselijk geweld en femicide een hardnekkig probleem vormen in onze samenleving dat snel actie van het kabinet behoeft? Is de Minister bereid om samen met de Nationaal Coördinator met spoed het actieplan stop geweld tegen vrouwen uit te voeren?

De leden van de VVD-fractie delen het belang van de twee pilots die momenteel worden uitgevoerd ter verbetering van de inzet van forensisch-medisch onderzoek bij vermoedens van niet-fatale verwurging. Kan de Minister aangeven welke resultaten er inmiddels bereikt zijn met de pilot die in samenwerking met OM, politie en The Maastricht Forensic Institute (TMFI) wordt uitgevoerd door Landelijk Onderzoeks- en Expertisebureau FMO (LOEF) en wat dit heeft bijgedragen aan waarheidsvinding en veroordelingen? In de brief wordt aangegeven dat er verkend wordt hoe deze forensische-medische onderzoeken bij niet-fatale verwurging uitgerold kunnen worden over heel Nederland. Kan de Minister aangeven wat daarvoor nodig is?

De leden van de VVD-fractie lezen in de brief dat de Kamer voor het eerste kwartaal van 2027 wordt geïnformeerd over de uitkomsten van de verkenning naar welke aanvullende preventieve beschermingsmiddelen kunnen worden gecreëerd die in bestuursrechtelijk en civielrechtelijk kader worden opgelegd. Is de Minister bereid een dwingende aanpak van plegers van huiselijk geweld zoals men in het Verenigd Koninkrijk doet, met zogenaamde protection orders, rechterlijke dwangbevelen om verboden zoals een huisverbod, omgevingsverbod of een contactverbod op te kunnen leggen bij signalen van schadelijke praktijken, te betrekken bij deze verkenning? Is de Minister voorts bereid te onderzoeken hoe Slachtofferdevices hierbij kunnen worden ingezet als aanvullend preventief beschermingsmiddel zodat tijdiger kan worden ingegrepen wanneer escalatie dreigt?

Vragen en opmerkingen van de leden van de PRO-fractie

De leden van de PRO-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de brief over de voortgang van de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling.

Uiteraard delen deze leden de mening van de Minister dat iedereen overal veilig moet kunnen zijn, binnenshuis en buiten op straat. En vinden ook zij een stevige inzet op de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling nodig. De brief geeft daarvoor op tal van punten goede aanzetten maar maakt meteen ook duidelijk dat de knelpunten in de aanpak en de versterking daarvan niet allemaal op korte termijn weggenomen zullen zijn. Dat terwijl de problemen waar wij het hier over hebben wel urgent zijn.

De leden van de PRO-fractie zien dan ook dat graag dat pilots, beleidsvoornemens, afstemming tussen ketenpartners, benodigde wetswijzigingen, actieplannen niet blijven hangen in bureaucratie maar voortvarend worden opgepakt. De Minister legt daarbij veel nadruk op de Nationaal Coördinator geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld. Die moet samenhang in de aanpak en acties van de verschillende departementen en veldpartijen brengen en daarnaast van een Nationaal Actieplan geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling «opstellen en aanjagen». Echter, zo lezen de aan het woord zijnde leden valt de Nationaal Coördinator onder de verantwoordelijkheid van de Minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport en blijft de «inhoudelijke beleidsverantwoordelijkheid blijft bij de desbetreffende departementen en bewindspersonen». Hierin lezen de leden van de fractie van PRO dat de Nationaal Coördinator ook niet de persoon zal worden die echt kan zorgen voor doorbraken en voortgang in de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling. Deelt de Minister deze mening? Zo nee, waarom niet en waaruit blijkt dan dat de Nationaal Coördinator wel een vorm van doorzettingsmacht krijgt?

De leden van de PRO-fractie vragen hoe de Minister vaststelt welke landelijke regie nodig is en of daarvoor wettelijke aanpassingen nodig zijn. Wanneer wordt de Kamer hierover geïnformeerd? Wordt dit onderdeel van het Nationaal Actieplan? En krijgt de Kamer daarbij inzicht in de bevoegdheden, verantwoordelijkheden en concrete resultaten waarop de Nationaal Coördinator kan worden aangesproken?

Naar aanleiding van de paragraaf «Vier speerpunten om te komen tot verbetering». De leden van de PRO-fractie lezen dat een van die speerpunten het voorkomen van geweld tegen vrouwen en meisjes is. Daarbij wordt ingegaan op het emancipatiebeleid en het bevorderen van een gelijkwaardige positie voor vrouwen in de samenleving, bestrijden we schadelijke gendernormen en stereotyperingen. Dat zijn zeker belangrijke voorwaarden om geweld tegen vrouwen en meisjes te voorkomen. Maar om dergelijk geweld te voorkomen hebben wij ook strikte strafrechtelijke normen gesteld. De handhaving daarvan heeft naast het opleggen van straf ook een preventieve werking. In dat kader missen de aan het woord zijnde leden het tegengaan van straatintimidatie in de voorliggende brief. Ook in het kader van bestrijden we schadelijke gendernormen en stereotyperingen. Straatintimidatie is inmiddels enkele jaren strafbaar maar de aan het woord zijnde leden krijgen de indruk dat het nog schort aan de handhaving hiervan. Kan de Minister hierop ingaan? Heeft deze strafbaarstelling in de praktijk ertoe geleid dat vrouwen op straat minder dan voorheen geconfronteerd worden met seksuele opmerkingen, naroepen, sissen of nafluiten? Wat zijn de concrete doelen om straatintimidatie tegen te gaan? De leden van de fractie van PRO vinden sowieso dat in het kader van het tegengaan van geweld tegen vrouwen en meisjes de strafrechtelijke kant van de aanpak in deze brief onderbelicht blijft. Waarom is dat? En kan de Minister nader ingaan op de inzet van het strafrecht als middel om dit geweld terug te dringen?

De leden van de PRO-fractie vragen ook aandacht voor de hulp aan slachtoffers. Seksueel geweld kan leiden tot langdurige psychische en lichamelijke gevolgen en tot bijkomende problemen, bijvoorbeeld op het gebied van wonen, relaties, opleiding of werk. Welke concrete hulp is beschikbaar voor meisjes in de jeugdzorg en voor vrouwen die na seksueel geweld psychische klachten ontwikkelen en daarvoor hulp nodig hebben vanuit de GGZ? Hoe wordt geborgd dat zij niet tussen jeugdzorg, GGZ, Veilig Thuis en het Centrum Seksueel Geweld in vallen?

De leden van de PRO-fractie lezen dat in twee regio's een nieuwe werkwijze voor slachtoffers van seksueel geweld is beproefd. Die werkwijze moet ervoor zorgen dat slachtoffers hun verhaal minder vaak hoeven te vertellen, dat hun hulpbehoefte multidisciplinair wordt beoordeeld en dat er zo nodig een regiehouder en vast aanspreekpunt is. De brief kondigde aan dat de uitvoeringstoets en besluitvorming over eventuele opschaling deze zomer zouden plaatsvinden. Wat zijn de uitkomsten van de uitvoeringstoets en de effectmeting? Welk besluit is genomen over landelijke invoering? Wanneer wordt de werkwijze ingevoerd in regio's waar slachtoffers nu nog geen toegang hebben tot deze aanpak?

De leden van de PRO-fractie vragen hoe de Minister ervoor zorgt dat alle slachtoffers van seksueel geweld passende hulp kunnen krijgen, ongeacht waar zij wonen of welke achtergrond of ondersteuningsbehoefte zij hebben. Hoe worden regionale verschillen en drempels, zoals beperkte beschikbaarheid van gespecialiseerde hulp, taalbarrières en gebrek aan duidelijke informatie over rechten en beschikbare ondersteuning, concreet aangepakt? Welke termijnen en resultaten verbindt de Minister hieraan?

De leden van de PRO-fractie vragen hoe seksueel geweld binnen afzonderlijke zorginstellingen en opvanglocaties wordt voorkomen en hoe wordt gehandeld wanneer er signalen of meldingen zijn. Is er binnen iedere jeugdzorginstelling, GGZ-instelling en opvanglocatie beleid voor preventie, melding en opvolging? Zijn medewerkers hiervoor geschoold en weten bewoners waar zij veilig en onafhankelijk terechtkunnen? Hoe wordt gecontroleerd of instellingen het beleid uitvoeren en meldingen zorgvuldig opvolgen, zeker gelet op de groeiende druk op de capaciteit van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ)?

De leden van de PRO-fractie vragen hoe daarbij rekening wordt gehouden met de extra kwetsbaarheid van jongeren in de jeugdzorg en mensen met een beperking, die afhankelijk kunnen zijn van de instelling of begeleider en niet altijd zelf eenvoudig melding kunnen doen. Hoe wordt ervoor gezorgd dat zij hun verhaal vertrouwelijk kunnen doen en toegang hebben tot onafhankelijke ondersteuning? Worden meldingen, incidenten en de opvolging daarvan zodanig geregistreerd dat eventuele patronen zichtbaar worden, met passende waarborgen voor de privacy van slachtoffers?

De leden van de PRO-fractie lezen dat er een actieonderzoek is gedaan naar de deskundigheid van professionals over gender gerelateerd geweld. Daarin worden onder meer bestuurlijk commitment, samenwerking, landelijke coördinatie van scholing en gezamenlijke kwaliteitsnormen genoemd. Welke aanbevelingen uit het onderzoek worden overgenomen? Wanneer komen er concrete afspraken over de minimale kennis en vaardigheden die professionals in jeugdzorg, GGZ, vrouwenopvang en de strafrechtketen moeten hebben? Hoe wordt getoetst of die scholing in de praktijk leidt tot betere herkenning en opvolging van signalen?

Naar aanleiding van de paragraaf «Concrete inzet», onderdeel «c. EU-Richtlijn geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld». De leden van de PRO-fractie wachten het indienen van de implementatiewet bij de EU-richtlijn ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld af. Zij begrijpen dat daarin nieuwe strafbaarstellingen komen ten aanzien van cyberintimidatie en het dwingen van een vrouw of haar ertoe te bewegen om vrouwelijke genitale verminking te ondergaan. Op welke termijn wordt dit wetsvoorstel aanhangig gemaakt?

De leden van de PRO-fractie lezen dat het wetsvoorstel naar verwachting dit najaar aan de Kamer wordt aangeboden. Kan de Minister bevestigen dat deze planning wordt gehaald? De brief vermeldt ook dat de Wmo 2015 wordt aangepast om ondersteuning aan slachtoffers van seksueel geweld wettelijk te verankeren. Welke ondersteuning en voorzieningen worden daarmee precies geborgd, en hoe wordt voorkomen dat de wettelijke verankering slechts de bestaande verschillen tussen regio's vastlegt? Hoe rijmt dit met de bestaande druk op de Wmo 2015 en het feit dat er juist bezuinigd wordt op de Wmo 2015?

De leden van de PRO-fractie lezen dat de implementatie van de richtlijn ook moet bijdragen aan goed uitgeruste en gemakkelijk toegankelijke crisiscentra voor slachtoffers van seksueel geweld. Welke eisen worden gesteld aan toegankelijkheid, deskundigheid en beschikbaarheid? Hoe wordt geborgd dat slachtoffers in alle regio's tijdig passende hulp kunnen krijgen, ook buiten kantooruren en wanneer zij een beperking hebben of een tolk nodig hebben?

Verder vragen de leden van de PRO-fractie naar de stand van zaken over de versterking van de aanpak van stalking. Zo zou de strafmaat van 3 naar 4 jaar kunnen worden verhoogd om de inzet van bijzondere opsporingsbevoegdheden mogelijk te maken en zou bij stalking niet alleen naar aanleiding van een klacht ook ambtshalve vervolging mogelijk kunnen worden (motie Mutluer).[1] Is daar wetgeving over in voorbereiding? Zo ja, wanneer komt die naar de Kamer? Zo nee, waarom niet?

De leden van de PRO-fractie vragen wanneer het wetsvoorstel waarin het klachtvereiste wordt geschrapt aan de Kamer wordt voorgelegd. De Minister heeft eerder aangegeven dat dit onderdeel zou worden van wetgeving over psychisch geweld. Is die planning nog actueel? Zo nee, waarom is daarvan afgeweken en wanneer ontvangt de Kamer het wetsvoorstel?

De leden van de PRO-fractie vragen daarnaast hoe de Minister uitvoering geeft aan het verzoek om met het OM en ketenpartners in kaart te brengen of het klachtvereiste slachtoffers voldoende beschermt en welke wetsaanpassingen nodig zijn. Welke conclusies zijn daaruit getrokken? En heeft de Minister inmiddels een standpunt ingenomen over verhoging van het strafmaximum voor stalking van drie naar vier jaar? Zo nee, wanneer wordt de Kamer hierover geïnformeerd?

De leden van de PRO-fractie lezen dat de Minister werkt aan een contactpersoon en praktische ondersteuning voor slachtoffers van (ex-)partnerstalking, waarbij de resultaten in het voorjaar van 2027 worden verwacht. Hoe wordt tot die tijd voorkomen dat slachtoffers van stalking zonder vast aanspreekpunt blijven? Welke concrete stappen worden nu al gezet om te zorgen dat slachtoffers niet telkens opnieuw hun verhaal hoeven te vertellen en dat signalen over oplopend risico tussen betrokken organisaties worden gedeeld?

De leden van de PRO-fractie vragen ook hoe wordt geborgd dat slachtoffers van huiselijk geweld veilig medische zorg kunnen ontvangen. De brief beschrijft dat zorgverzekeraars mogelijkheden hebben voor onder meer een geheim adres, het splitsen van een polis en het intrekken van machtigingen om zorgkosten in te zien. Hoe worden slachtoffers actief en tijdig op deze mogelijkheden gewezen, ook wanneer zij zelf niet weten dat hun gegevens voor een partner of familielid zichtbaar kunnen zijn? Hoe

[1] Kamerstuk 36 658, nr. 12

wordt gecontroleerd of deze maatregelen in de praktijk bij alle verzekeraars goed werken?

Naar aanleiding van de paragraaf «Maatschappelijke opvang». De leden van de PRO-fractie vragen bijzondere aandacht voor de capaciteit en kwaliteit van de maatschappelijke opvang en de vrouwenopvang. Een vrouw die dakloos is en slachtoffer is van geweld moet in de opvang niet opnieuw haar veiligheid, privacy en waardigheid verliezen. Hoe reflecteert de Minister daarop?

De leden van de PRO-fractie vragen hoeveel vrouwen momenteel wachten op een plek in de vrouwenopvang en hoeveel vrouwen wegens plaatsgebrek tijdelijk in noodvoorzieningen of op andere ongeschikte locaties verblijven. Hoeveel vrouwen zijn het afgelopen jaar geweigerd of doorgeplaatst omdat er geen passende plek beschikbaar was? Kan de Minister deze gegevens uitsplitsen naar regio en naar vrouwen met kinderen, een beperking of andere specifieke ondersteuningsbehoeften? Als deze gegevens niet landelijk worden bijgehouden, is de Minister bereid dit alsnog te doen?

De leden van de PRO-fractie vragen welke minimumeisen gelden voor de kwaliteit van vrouwenopvang en maatschappelijke opvang, bijvoorbeeld voor veiligheid, privacy, sanitaire voorzieningen, rust, begeleiding en passende opvang voor kinderen. Hoe wordt gecontroleerd of iedere locatie daaraan voldoet, wie grijpt in wanneer dat niet zo is en welke verbetertermijn krijgen aanbieders? Hoe wordt vastgesteld of gemeenten voldoende passende opvangcapaciteit hebben?

De leden van de PRO-fractie lezen dat met gemeenten wordt verkend hoe de toegankelijkheid en uniformiteit van voorzieningen, waaronder de vrouwenopvang, kunnen worden versterkt. Wanneer worden de uitkomsten van deze verkenning verwacht? Welke landelijke afspraken worden voorbereid over voldoende opvangplekken, kwaliteit en toegankelijkheid? Hoe wordt voorkomen dat de uitkomsten opnieuw alleen leiden tot nadere verkenningen, zonder concrete normen en een tijdpad voor uitvoering?

De leden van de PRO-fractie vragen tot slot hoe de doorstroom uit de opvang wordt verbeterd. Hoe vaak blijven vrouwen langer in de opvang omdat zij geen zelfstandige woning kunnen vinden, en welke maatregelen worden genomen om die doorstroom te versnellen? Hoe wordt voorkomen dat een gebrek aan uitstroomplekken ten koste gaat van vrouwen die op dat moment acuut bescherming nodig hebben?

Wordt er ook overwogen om in plaats van vrouwenopvang, meer afkoelingsplekken voor mannen te creëren, zodat niet de vrouwen eventueel met kinderen maar mannen uit huis moeten, zo vragen de leden van de PRO-fractie. Hoe staat het voorts met de uitvoering van de motie Mutluer c.s. voor uitbreiding van tijdelijk huisverboden qua tijd en reikwijdte en het verplicht stellen van dader hulp?[2] Dat zou worden betrokken bij de nu thans lopende pilot. Welke mogelijkheden zijn er sowieso om hulp aan daders verplicht te stellen in plaats van dit vrijblijvend te laten zijn?

[2] Kamerstuk 36 800 VI, nr. 87

Vragen en opmerkingen van de leden van de PVV-fractie

De leden van de PVV-fractie hebben met zorg kennisgenomen van onder andere de brief van de Minister over de voortgang van de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling en de twee rapporten van Pharos. Huwelijksdwang, achterlating, eer gerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking schenden de vrijheid en lichamelijke integriteit van slachtoffers. Deze problemen zijn al decennia bekend. Toch ontbreekt nog altijd een betrouwbaar beeld van de omvang. Deze leden vinden dat onaanvaardbaar en hebben hierover nog enkele vragen en opmerkingen.

De leden van de PVV-fractie vragen de Minister uiteen te zetten waarom het onderzoek naar schadelijke praktijken, dat aanvankelijk cijfermatige schattingen moest opleveren, uiteindelijk geen betrouwbare landelijke omvangschatting heeft opgeleverd. Deze leden vragen de Minister welke onderzoeksresultaten waren afgesproken, hoeveel het onderzoek heeft gekost en hoe zij beoordeelt dat een essentiële vraag onbeantwoord blijft.

Deze leden vragen de Minister te bevestigen dat beperkte meldingsbereidheid geen verklaring vormt voor het jarenlang ontbreken van eenduidige registratiesystemen, definities en begrippen. Zij vragen de Minister waarom deze basisvoorwaarden nog altijd niet op orde zijn, welke bewindspersonen en organisaties daarvoor verantwoordelijk zijn en welke eerdere verbeterafspraken niet zijn uitgevoerd.

Deze leden vragen de Minister waarom de onderzoekers een betrouwbare omvangschatting niet alleen onmogelijk, maar ook onwenselijk noemen. Zij vragen de Minister te bevestigen dat inzicht in de feitelijke omvang noodzakelijk blijft om slachtoffers te beschermen en beleid te beoordelen, ook wanneer onderzoek onzekerheidsmarges kent.

De leden van de PVV-fractie vragen de Minister in hoeverre de onderzochte problematiek samenhangt met immigratie uit landen waar deze praktijken voorkomen. Zij vragen daarbij afzonderlijk inzichtelijk te maken welke problemen al voor migratie zijn ontstaan en welke praktijken na vestiging in Nederland worden voortgezet, waaronder tijdens reizen naar het herkomstland.

Deze leden vragen de Minister welke rol islamitische opvattingen over de positie van vrouwen, partnerkeuze, gehoorzaamheid en familie-eer spelen in de onderzochte gevallen. Zij vragen hoe deze rol wordt onderzocht en onderscheiden van andere culturele, sociale en religieuze factoren.

Deze leden vragen de Minister duidelijk te maken of zij deze problemen, waar zij voortkomen uit islamitische normen en opvattingen, werkelijk in beeld wil brengen of liever onder het tapijt geschoven houdt. Zij vragen de Minister te bevestigen dat angst voor stigmatisering nooit reden mag zijn om relevante oorzaken te verzwijgen of slachtoffers onvoldoende te beschermen.

Deze leden vragen de Minister welke gevolgen zij aan de bevindingen verbindt voor het immigratie- en integratiebeleid. Zij vragen hoe wordt voorkomen dat schadelijke praktijken door nieuwe instroom blijven voortbestaan en welke aantoonbare resultaten hierover worden verlangd.

De leden van de PVV-fractie vragen de Minister met een concreet, tijdgebonden plan te komen voor landelijke, eenduidige registratie door Veilig Thuis, het Landelijk Expertise Centrum Eergerelateerd Geweld (LEC EGG), het Landelijk Knooppunt Huwelijksdwang en Achterlating

(LKHA) en justitie. Deze leden vragen de Minister een plan op te stellen dat gezamenlijke definities moet bevatten, onderscheid moet maken tussen adviesvragen, vermoedens en vastgestelde gevallen, en dubbeltellingen moet voorkomen.

Deze leden vragen de Minister daarbij huwelijksgevangenschap en kindhuwelijken afzonderlijk herkenbaar te registreren. Zij vragen hoe relevante informatie over herkomst, migratiegeneratie, plaats van het geweld en vastgestelde motieven zorgvuldig kan worden vastgelegd, met de noodzakelijke wettelijke waarborgen.

Deze leden vragen de Minister wie verantwoordelijk wordt voor uitvoering en controle, welk budget beschikbaar komt en wanneer de Kamer de eerste vergelijkbare landelijke cijfers ontvangt. Zij vragen te bevestigen dat nieuwe onderzoeken en overlegstructuren geen vervanging vormen voor het daadwerkelijk op orde brengen van registraties.

De leden van de PVV-fractie vragen de Minister te bevestigen dat de opvatting van deelnemers dat schadelijke praktijken minder voorkomen geen bewijs vormt voor een landelijke daling. Zij vragen hoe wordt voorkomen dat niet-representatieve gesprekken en mogelijk sociaal wenselijke antwoorden tot ongefundeerde geruststelling leiden.

Deze leden vragen de Minister uiteen te zetten waarop de afzonderlijke reductieaannames van 50 procent voor preventie en veranderingen na migratie in het VGV-model (vrouwelijke genitale verminking) zijn gebaseerd. Zij vragen welke Nederlandse gegevens deze percentages ondersteunen en wanneer de werkelijke effecten worden onderzocht.

Deze leden vragen de Minister te bevestigen dat de daling van het geschatte toekomstige risico van 4.190 naar 2.606 meisjes geen aangetoond preventiesucces is, omdat ook de leeftijdsopbouw en modelaannames zijn veranderd. Zij vragen welke resultaten van preventie wel aantoonbaar zijn.

De leden van de PVV-fractie vragen de Minister te verklaren hoe het geschatte risico voor circa 2.600 meisjes in de komende twintig jaar, indien preventie hen niet bereikt, zich verhoudt tot de vrijwel ontbrekende meldingen bij Veilig Thuis. Zij vragen hoe wordt vastgesteld of sprake is van effectieve bescherming of onvoldoende signalering.

Deze leden vragen de Minister waarom volgens het rapport nog geen strafrechtelijke vervolging of veroordeling heeft plaatsgevonden voor het uitvoeren van VGV bij meisjes die onder Nederlands recht vallen. Zij vragen om inzicht in signalen, aangiften, onderzoeken en redenen waarom zaken niet tot vervolging leiden.

Deze leden vragen de Minister welke concrete bescherming wordt geboden bij dreigende achterlating, huwelijksdwang of besnijdenis tijdens buitenlandse reizen. Zij vragen te bevestigen dat culturele sensitiviteit nooit mag leiden tot terughoudendheid bij ingrijpen tegen strafbare feiten.

Deze leden vragen de Minister ten slotte vast te leggen welke aantoonbare verbeteringen binnen één jaar worden gerealiseerd. Slachtoffers hebben recht op bescherming en daders moeten worden aangepakt. Na decennia van bekende problemen volstaat opnieuw verwijzen naar complexiteit niet.

Vragen en opmerkingen van de leden van de BBB-fractie

De leden van de BBB-fractie hebben de brief van de Minister over de voortgang van de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling en de verschillende onderliggende stukken gelezen. Deze leden vinden iedere vorm van geweld tegen vrouwen en kinderen volstrekt onacceptabel. Het leed dat slachtoffers wordt aangedaan, is vaak onvoorstelbaar groot en kan een leven lang doorwerken. Deze leden benadrukken dan ook dat het van groot belang is dat de aangekondigde maatregelen niet bij goede voornemens en mooie woorden blijven, maar daadwerkelijk leiden tot meer veiligheid en betere bescherming van vrouwen en kinderen. Zij zien de concrete resultaten en effecten van het ingezette beleid dan ook met grote belangstelling tegemoet. Vooralsnog hebben deze leden geen verdere vragen of opmerkingen.

Vragen en opmerkingen van de leden van de SP-fractie

De leden van de SP-fractie hebben kennisgenomen van de brief over de voortgang van de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling. Zij hebben hier nog enkele vragen en opmerkingen over.

De leden van de SP-fractie constateren dat er in de brief onder andere wordt gesproken over het traject om het landschap van meld-, steun- en hulppunten van seksueel geweld te verbeteren. Inmiddels is hierover de motie Beckerman[3] aangenomen, die de Minister verzocht «om in kaart te brengen welke financiering nodig is om de nieuwe werkwijze bij hulpverlening aan slachtoffers van seksueel geweld tot een succes te maken en hierbij ook ervaringsdeskundigen te betrekken». Zij vragen de Minister op welke termijn zij verwachten hier uitvoering aan te kunnen geven.

De leden van de SP-fractie lezen in een recentere brief dat «het principebesluit door alle betrokken organisaties [is] genomen dat kan worden gestart met de voorbereidingen voor landelijke ingebruikname van de werkwijze».[4] Zij vragen de Minister in hoeverre hierbij ook ervaringsdeskundigen worden betrokken, aangezien uit de evaluatie van de pilot nog een gemengd beeld over de ervaringen van slachtoffers kwam.[5]

De leden van de SP-fractie lezen daarnaast dat de Minister de grote problemen bij Veilig Thuis erkent en wil werken aan het versterken van de positie van Veilig Thuis. Inmiddels heeft Veilig Thuis echter zelf de noodklok geluid en aangegeven dringend extra financiering nodig te hebben om de problemen het hoofd te kunnen bieden. Hoe reageert de Minister hierop? In hoeverre is de Minister ook bereid om Veilig Thuis ook financieel te versterken?

De leden van de SP-fractie constateren ten slotte dat nog steeds niet in alle regio's plaats is voor huisdieren in de vrouwenopvang. Het gevolg daarvan is dat het voor slachtoffers van huiselijk geweld een reden kan zijn om niet of later te vluchten. Is de Minister bereid om zich ervoor in te zetten dat bij alle vrouwenopvangen ook huisdieren kunnen worden meegenomen?

II. Reactie van de Minister

---

[3] Kamerstuk 36 841, nr. 9
[4] Kamerstuk 2026D49361
[5] Kamerstuk 2026D36064